

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, v právnej veci žalobcu: **pplk. Ing. V.**, bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. M., B., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 401/06-42 zo dňa 11.6.2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 401/06-42 zo dňa 11.6.2008 **mení** tak, že rozhodnutie žalovaného č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa 31.7.2006 **zrušuje** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006, ktorým žalovaný na rozklad žalobcu zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu –

personálny rozkaz riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva č. V-60 zo dňa 31.7.2006 o odvolaní žalobcu z doterajšej funkcie riaditeľa úradu Bratislava VÚ 8435 Bratislava podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) tak, že ho odvolal z doterajšej funkcie podľa ustanovenia § 58 ods. 1 písm. b/ zákona; v ostatnom ostalo prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli z hľadiska žalobných dôvodov v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že o odvolaní žalobcu z funkcie bol oprávnený rozhodnúť riaditeľ Vojenského obranného spravodajstva (ďalej VOS) v postavení vedúceho služobného úradu, no vzhľadom k tomu, že v rozhodnej dobe nebola táto funkcia obsadená, vykonával všetky právomoci zástupca riaditeľa, ktorý však bol služobne vzdialený a preto bol postupom podľa § 56 ods. 1 zákona ministrom obrany jeho zastupovaním poverený pplk. Ing. J. Krajský súd konštatoval, že z hľadiska naplnenia hmotnoprávných predpokladov pre rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 58 ods. 1 zákona, bol určujúcim personálny rozkaz ministra obrany č. V-39 zo dňa 31.7.2006, ktorým bolo ku dňu 31.7.2006 ukončené dočasné vyčlenenie žalobcu na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a ktorým bol žalobca premiestnený od 1.8.2006 do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky. Krajský súd uviedol, že o dočasnom vyčlenení ako aj o jeho skončení rozhoduje minister obrany a to z akýchkoľvek dôvodov, ako aj bez uvedenia dôvodu a preto bol personálny rozkaz č. V-60 nevyhnutným dôsledkom personálneho rozkazu č. V-39, pretože zaradením žalobcu do personálnej zálohy dňom 1.8.2006 stratilo ďalšie zastávanie funkcie v organizačných zložkách VOS u žalobcu akékoľvek opodstatnenie.

Krajský súd dal za pravdu žalobcovi, že mu nebolo riadne oznámené začatie správneho konania o odvolaní z funkcie, nebol mu daný primeraný čas na prípravu na vyjadrenie sa, v dôsledku čoho žalobca nemohol plnohodnotne realizovať svoje právo na zvolenie si právneho zástupcu, nebol poučený o svojich právach a nebolo mu umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že v preskúmvacom konaní súd prihliada len na vady správneho konania, ktoré mohli mať za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uvedené vady podľa názoru krajského súdu neboli takéhoto charakteru, pretože minister obrany právne záväzným spôsobom ukončil

dočasné pôsobenie žalobcu v zložkách VOS a príslušný personálny rozkaz žalobcovi doručil. V súvislosti s tým krajský súd vyslovil názor, že pri rozhodovaní o skončení dočasného vyčlenenia vojaka v organizačných zložkách VOS sa realizuje vzťah nadriadenosti a podriadenosti profesionálneho vojaka na jednej strane a ozbrojených síl na strane druhej, nakoľko žalobca ako vojak nemá reálnu možnosť rozhodnutie ministra v riadnom inštančnom postupe ovplyvniť. Princíp subordinácie tu platí aj napriek aplikácii právneho režimu Správneho poriadku, ktorý sa so stanovenými výnimkami uplatňuje na všetky konania vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka. Krajský súd dôvodil, že ani zabezpečenie úplnej realizácie všetkých procesných práv žalobcu garantovaných Správnym poriadkom by nemohlo viesť k inému výsledku ako k rozhodnutiu o odvolaní žalobcu z funkcie v zložkách VOS, nakoľko predchádzajúcim personálnym rozkazom ministra obrany bolo ukončené jeho dočasné pôsobenie v týchto zložkách.

K námietke žalobcu o pochybení správneho orgánu prvého stupňa v tom, že žalobcu odvolal podľa ustanovenia § 58 ods. 1 písm. a/ zákona namiesto ustanovenia § 58 ods. 1 písm. b/ zákona, poukázal na žalobou napadnuté druhostupňové rozhodnutie, v ktorom žalovaný vytýkanú nesprávnosť uviedol do súladu so zákonom. Uviedol, že žalovaný odstránil aj žalobcom vytýkaný formálny nedostatok žalobou napadnutého rozhodnutia spočívajúci v absencii úradnej pečiatky tým, že predložil opravené rozhodnutie opatrené odtlačkom úradnej pečiatky.

Proti rozsudku súdu podal žalobca včas odvolanie, ktorým ho navrhol zrušiť a navrhol zrušiť i napadnuté správne rozhodnutia a priznať mu náhradu trov konania. Krajskému súdu vytýkal, že napriek konštatovaniu, že práva žalobcu vyplývajúce zo Správneho poriadku boli v konaní porušené, toto porušenie nepovažoval za tak vážneho charakteru, ktoré by mohlo mať za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia o odvolaní z funkcie. Poukázal na to, že rozhodnutie ministra obrany o ukončení dočasné pôsobenie žalobcu v zložkách VOS vydané v osobitnom konaní pod č. V-39 nebolo v čase rozhodovania vykonateľné a právoplatné a preto nemohlo byť podkladom pre odôvodnený postup iného správneho orgánu. Pripomenul, že v jeho prípade ide o dve samostatné správne konania dvoch správnych orgánov a preto sa nestotožnil so záverom krajského súdu o automatickom vyvedení rozhodnutia z predchádzajúceho správneho konania. Zdôraznil, že v podmienkach ministerstva obrany pri strete rozhodovania dvoch správnych orgánov, každý z nich začína osobitne svojim listom správne konanie týkajúce sa jeho zverenej rozhodovacej právomoci.

Krajskému súdu vytýkal aj to, že neskúmal, kto mal byť v uvedenom spore odvolacím správnym orgánom, ak išlo o rozhodnutie vedúceho služobného úradu organizačnej zložky VOS, pretože odvolací orgán nebol explicitne v zákone žiadnym spôsobom ustanovený. Namietal tiež pochybenie správnych orgánov v aplikácii ustanovenia § 6 ods. 2 písm. a/ zákona, ktoré sa však na tento prípad nevzťahuje, pretože vedúcim služobného úradu, ktorým je organizačná zložka VOS, je riaditeľ VOS a riaditeľ vojenskej spravodajskej služby (§ 6 ods. 2 písm. i/ zákona). Okrem toho už prvostupňový správny orgán pochybil, ak vo veci nezačal správne konanie, ale iba vydal konečné rozhodnutie a nesúhlasil s tvrdením, že tomuto konaniu bezprostredne predchádzalo iné správne konanie, z ktorého takýto úkon priamo vyplýval.

K otázke zastupovania riaditeľa VOS, ktorý bol v rozhodnom čase odvolaný z funkcie, uviedol, že podľa § 56 zákona možno poveriť jeho zastupovaním iného profesionálneho vojaka, ak tento nemôže vykonávať svoju funkciu dlhšie ako 30 dní, z čoho vyplýva, že zastupovaním nemožno poveriť profesionálneho vojaka v prípade odvolania z funkcie.

Žalobca ďalej namietal, že súd neprihliadol na to, že bol zaradený do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, avšak dňom 3.8.2006 a nie 1.8.2006, čím bol porušený § 58 ods. 1 zákona, podľa ktorého vedúci služobného úradu odvolá profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza dňu jeho zaradenia do personálnej zálohy, teda nemal byť v súlade so zákonom odvolaný z funkcie dňom 31.7.2006, ale až dňom 2.8.2006 a tiež, že neskúmal vydané opravené rozhodnutie ministra obrany v tom, že tento svoje odôvodnenie doplnil o právne neexistujúcu domnienku straty spôsobilosti oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami v pôsobnosti VOS, pretože neprávoplatné rozhodnutie o ukončení dočasného vyčlenenia k tejto organizačnej zložke, nemohlo byť dôsledkom straty spôsobilosti na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami. Podľa jeho názoru, že správny orgán konal v úmysle obísť ustanovenia § 55 ods. 2 a 3 zákona, teda obísť organizačný dôvod skončenia jeho služobného pomeru a tým ho ukrátiť na jeho právach.

Žalobca žiadal, aby odvolací súd zohľadnil, že v štátnej službe v ozbrojených silách Slovenskej republiky odpracoval 28 rokov, bol veľakrát odmenený za kvalitný a disciplinovaný výkon štátnej služby a nikdy nebol disciplinárne potrestaný.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie ministra obrany č. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006, ktorým bol zmenený personálny rozkaz riaditeľa VOS č. V-60 zo dňa 31.7.2006 o odvolaní žalobcu z funkcie riaditeľa organizačnej súčasti VOS. K vydaniu uvedeného personálneho rozkazu došlo pred dňom ustanovenia žalobcu do personálnej zálohy na základe personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu GŠ OS SR č. 1395 zo dňa 1.8.2006. Odvolanie tak predchádzalo zaradeniu žalobcu do personálnej zálohy. Uviedol, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní vzťahujúce sa k zaradeniu žalobcu do personálnej zálohy neboli obsahom žaloby a idú tak nad jej rámec.

K námietke žalobcu týkajúcej sa vecnej príslušnosti a kompetencií prvostupňového orgánu uviedol, že dôvodom rozhodnutia ministra obrany poveriť iného profesionálneho vojaka podľa § 56 ods. 1 zákona zastupovaním zástupcu riaditeľa VOS v období od 18.7.2006 do 31.8.2006 – teda trvajúcim viac ako 30 dní – bola skutočnosť, že zástupca riaditeľa VOS, ktorému vyplýva zastupovanie riaditeľa VOS z jeho funkcie, bol v tomto období neprítomný z dôvodu jeho vyslania na služobnú cestu a nie z dôvodu jeho odvolania, ako uviedol žalobca.

Za nedôvodné považoval žalovaný aj polemiky žalobcu o kompetencii druhostupňového správneho orgánu, pretože ministerstvo obrany ako hlavný služobný úrad pre štátnu službu profesionálnych vojakov (§ 4 ods. 1 a 2 zákona), ktorého vedúcim je minister obrany (§ 6 ods. 2 písm. a/ zákona), riadi služobné úrady vymedzené v § 5 ods. 1 zákona, teda riadi aj služobný úrad – organizačnú zložku Vojenského spravodajstva. Uviedol, že minister je najbližšie nadriadeným orgánom vo veciach služobného pomeru vo vzťahu k uvedenému služobnému úradu, ktorého vedúcim je riaditeľ VOS, z čoho vyplýva, že ak riaditeľ VOS rozhodne vo veciach týkajúcich sa profesionálneho vojaka vyčleneného v tejto zložke (§ 5 ods. 2 písm. a/ a § 6 ods. 2 písm. i/ zákona), o prípadnom podanom opravnom prostriedku bude rozhodovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. h/ a § 81 zákona v spojení s § 58 ods. 1 SP minister obrany. Taktiež uviedol, že túto námietku žalobca v žalobe neuviedol.

Žalovaný zotrval na názore, že pre odvolanie žalobcu z funkcie bol daný dôvod, keďže bolo rozhodnuté o skončení jeho dočasného vyčlenenia v organizačných zložkách VOS. Dôsledkom skončenia dočasného vyčlenenia bol o. i. zánik žalobcovej spôsobilosti

oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami podľa § 41 ods. 1 písm. e/ zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností v znení neskorších predpisov, pretože žalobca mal bezpečnostnú previerku vykonanú VOS a nie NBÚ podľa § 17 a 18 citovaného zákona a táto mu platila len počas jeho vyčlenenia v zložkách VOS. Vyjadril názor, že ak by aj súd túto námietku žalobcu akceptoval, nemalo by to vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia, pretože námietka smeruje len proti časti odôvodnenia inak dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Zdôraznil, že konanie o odvolaní z funkcie žalobcu bolo jednoznačne nutným následkom rozhodnutia ministra obrany o skončení dočasného vyčlenenia žalobcu v zložkách VOS a nebol tak právny dôvod na to, aby žalobca zastával funkciu v zložkách VOS.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu ako aj z podkladov predložených žalovaným zistil, že dňa 31.7.2006 vydal pplk. Ing. K., poverený zastupovaním zástupcu riaditeľa VOS Ing. plk. Ing. L., personálny rozkaz č. V-60, ktorým bol žalobca podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona odvolaný z doterajšej funkcie riaditeľa úradu Bratislava VÚ 8435 Bratislava.

Personálny rozkaz bol doručený žalobcovi dňa 31.7.2006, ktorý proti nemu podal dňa 14.8.2006 odvolanie, v ktorom namietal, že bol odvolaný podľa nesprávneho zákonného ustanovenia a nebol dodržaný zákonný postup podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku, prvostupňové rozhodnutie nebolo nijako odôvodnené, správny orgán pochybil v poučení o odvolaní a personálny rozkaz bol vydaný na to nepríslušnou osobou.

Na odvolanie žalobcu rozhodol minister obrany rozhodnutím č. p. VS100-955-3/2006 zo dňa 4.9.2006 tak, že personálny rozkaz č. V-60 zo dňa 31.7.2006 zmenil a odvolal žalobcu podľa § 58 ods. 1 písm. b/ zákona z doterajšej funkcie. V odôvodnení uviedol, že predmetný personálny rozkaz bol vydaný na základe personálneho rozkazu ministra obrany č. V-39 zo dňa 31.7.2006 o ukončení dočasného vyčlenenia a o jeho premiestnení do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky dňom 1.8.2006. Keďže žalobca nebol vymenovaný do inej funkcie, ale bol podľa § 62 ods. 2 písm. d/ zákona

(správne malo byť zrejme uvedené § 62 ods. 1 písm. d/ zákona) zaradený personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu č. 1395 zo dňa 1.8.2006 do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobcu odvolal podľa správneho zákonného ustanovenia, teda podľa § 58 ods. 1 písm. b/ zákona. Ďalej uviedol, že žalobca stratil spôsobilosť oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami v pôsobnosti VOS, čím prestal spĺňať postavenie oprávnenej osoby podľa § 2 písm. f/ zákona č. 215/2004 Z. z. a to bol zákonný dôvod pre zaradenie profesionálneho vojaka do personálnej zálohy. Zdôraznil, že v podmienkach ozbrojených síl možno personálny rozkaz považovať za osobitný druh rozhodnutia vedúceho služobného úradu, ktoré musí rešpektovať vzťah podriadenosti a nadriadenosti a povinnosť vojaka vykonávať štátnu službu v mieste a vo funkcii podľa potrieb služobného úradu a z tohto pohľadu podľa žalovaného nebolo ani žiaduce podrobné odôvodnenie, pretože tým by došlo de facto k spochybneniu rozhodnutia nadriadeného. Minister ďalej uviedol, že od 17.7.2006 nebola funkcia riaditeľa VOS obsadená a preto jeho práva a povinnosti vrátane postavenia vedúceho služobného úradu prešli na zástupcu riaditeľa, avšak z dôvodu jeho neprítomnosti trvajúcej viac ako 30 dní minister obrany ako vedúci hlavného služobného úradu podľa § 56 zákona poveril personálnym rozkazom č. V-36 zo dňa 18.7.2006 iného profesionálneho vojaka zastupovaním neprítomného riaditeľa VOS. Minister obrany v odôvodnení uviedol, že napadnutý personálny rozkaz obsahoval všetky zákonné náležitosti, poučenie bolo správne a nedošlo k porušeniu žiadnych zákonných ustanovení.

Podľa § 58 ods. 1 zákona vedúci služobného úradu odvolá profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza dňu jeho

- a) ustanovenia alebo vymenovania do inej funkcie,
- b) zaradenia do personálnej zálohy.

Podľa § 57 ods. 6 zákona profesionálneho vojaka premiestňuje vedúci služobného úradu.

Podľa § 6 ods. 2 písm. g/ zákona organizačná zložka Vojenského spravodajstva, je riaditeľ vojenského obranného spravodajstva a riaditeľ vojenskej spravodajskej služby.

Podľa § 81 zákona **na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní**, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. (ods. 1)

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. (ods. 2)

Podľa § 18 ods. 3 SP o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

Podľa § 47 SP **rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní** (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu (ods. 1).

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon (ods. 2).

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (ods. 3).

Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom (ods. 4).

V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia (ods. 5).

Ak teda zákon č. 346/2005 Z. z prikazoval v predmetnej veci použitie konkrétneho procesného predpisu – Správneho poriadku, bolo povinnosťou dotknutých správnych orgánov príslušné zákonné ustanovenia tejto zákonnej úpravy dôsledne aplikovať a v procese rozhodovania podľa nich postupovať. Žalovaný a ani služobný orgán prvého stupňa sa však nimi a ani niektorými relevantnými ustanoveniami zákona č. 346/2005 Z. z podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne neriadili.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že žalobcovi nebolo riadne oznámené začatie správneho konania o odvolaní z funkcie, nebol mu daný primeraný čas na prípravu na vyjadrenie sa, v dôsledku čoho žalobca nemohol plnohodnotne realizovať svoje právo na zvolenie si právneho zástupcu, nebol poučený o svojich právach a nebolo mu umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu však tieto pochybenia v spojení s ďalšími vadami konania vyplývajúcimi z nasledujúcich skutočností mali vo svojom súhrne za následok nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 3 OSP).

Personálnym rozkazom riaditeľa VOS č. V-60 zo dňa 31.7.2006 (i podľa názoru odvolacieho súdu vydaného na to oprávnenou osobou – profesionálnym vojacom pplk. Ing. J., povereným zastupovaním vo funkcii služobne vzdialeného zástupcu riaditeľa VOS na základe personálneho rozkazu ministra obrany č. V-36 zo dňa 18.7.2006) bol žalobca podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona dňom 31.7.2006 odvolaný z doterajšej funkcie. V odôvodnení sa uvádza, že odvolanie bolo vykonané na základe personálneho rozkazu ministra obrany č. V-39/2006 zo dňa 31.7.2006, ktorým bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh VOS a dňom 1.8.2006 bol premiestnený do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Čo sa rozumie rozhodnutím pre účely zákona je upravené v § 82 zákona. Rozhodnutím je aj personálny rozkaz vedúceho služobného úradu (§ 82 ods. 2 písm. a/). Vedúci služobného úradu podľa tohto zákona vydá personálny rozkaz v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených aj v § 58 ods. 1 (§ 82 ods. 3). Personálny rozkaz musí obsahovať náležitosti správneho rozhodnutia v zmysle ustanovení SP, okrem iného teda údaj o tom, kto ho vydal, výrok vo veci s uvedením ustanovenia zákona, podľa ktorého sa vydal, odôvodnenie s uvedením skutočností, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Personálny rozkaz riaditeľa VOS nemá podľa názoru odvolacieho súdu všetky náležitosti, ktoré musí mať, predovšetkým čo sa týka odôvodnenia, z ktorého dôvodu je toto rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Odôvodnenie odvolania z doterajšej funkcie len poukazom na iný a v čase rozhodovania neprávoplatný personálny rozkaz, nie je dostatočné. Z napadnutých správnych rozhodnutí je zrejmé, že žalovaný neoznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci odvolania žalobcu z funkcie, ani neprebehlo samostatné správne konanie, hoci toto rozhodnutie malo byť vydané v samostatnom konaní, v ktorom mal žalovaný žalobcovi umožniť realizovať všetky jeho procesné práva vyplývajúce z ustanovení Správneho poriadku. Neobstojí námietka žalovaného, že napadnuté rozhodnutie bolo len nutným následkom rozhodnutia ministra obrany, pretože preskúmané rozhodnutia ako aj rozhodnutie, na ktoré žalovaný odkázal v odôvodnení sú samostatnými rozhodnutiami, vydanými inými správnymi orgánmi v rámci im zverenej rozhodovacej právomoci a v rámci samostatných správnych konaní.

Ak je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, tento nedostatok nemôže odstrániť ani krajský súd a ani Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim rozsudkom, ale takéto rozhodnutie správneho orgánu musí byť podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP zrušené a vrátené správnenému orgánu na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný v odvolacom konaní personálny rozkaz zmenil tak, že žalobcu odvolal podľa iného relevantného zákonného ustanovenia (§ 58 ods. 1 písm. b/ zákona). Dôvod zmeny právnej kvalifikácie okrem iného odôvodnil aj poukazom na personálny rozkaz č. 1395 z 1.8.2008 o zaradení žalobcu do personálnej zálohy. V konaní však ostalo sporným ktorým dňom sa tak stalo, (keďže žalobca spochybnil, že bol ním zaradení zálohy dňom 1.8.2006, ale tvrdil že až dňom 3.8.2006) pričom táto okolnosť má v zmysle § 58 ods. 1 zákona význam pre predchádzajúce odvolanie profesionálneho vojaka z funkcie. Túto okolnosť však súd nemohol preskúmať, pretože toto rozhodnutie sa v dokladoch pripojených žalovaným nenachádzalo a ani zástupca žalovaného sa na pojednávaní k tejto skutočnosti nevedel vyjadriť.

Okrem toho žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dôvodom pre zaradenie žalobcu do zálohy bola strata spôsobilosti žalobcu oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami v pôsobnosti VOS, čím prestal spĺňať postavenie oprávnenej osoby podľa § 2 písm. f/ zákona č. 215/2004 Z. z., ktorý však podľa tvrdenia žalobcu predmetné rozhodnutie neobsahovalo.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odvolací správny orgán je povinný postupovať v súlade s § 59 zákona č. 71/1967 Zb. , ktorý upravuje jeho právomoc. Účelom odvolacieho konania je vždy iba **preskúmať** rozhodnutie orgánu prvého stupňa, **nie nahrádzať** prvostupňové konanie, pričom odvolací orgán nemôže rozhodovať o veci, ktorá **nebola predmetom** rozhodovania v prvom stupni, pretože potom by už nešlo o preskúmanie rozhodnutie, ale o **nové rozhodovanie** v inej veci, čím sa fakticky **odníma účastníkovi konania možnosť odvolať sa**, čo nezodpovedá požiadavkám na zákonný postup. Zmenenie odvolaním napadnutého rozhodnutia na základe skutočností zistených až v odvolacom konaní, je v rozpore so zásadou **dvojinštančnosti** správneho konania.

Pozornosti odvolacieho orgánu nemalo tiež uniknúť, že personálny rozkaz ministra obrany č. V- 39/2006 zo dňa 31.7.2006, na ktorý prvostupňové rozhodnutie odkazuje a z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj žalovaný obsahuje dva výroky - o ukončení dočasného vyčlenenia (§ 60 ods. 2 písm. a/ zákona) a o premiestnení do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky podľa § 57 ods. 1 zákona. Minister obrany nemal právomoc rozhodnúť o premiestnení žalobcu podľa ustanovení § 57 zákona (upravujúcich zmenu miesta výkonu štátnej služby), pretože podľa odseku 6 tohto ustanovenia táto patrila vedúcemu služobného úradu, z čoho možno vyvodíť, že rozhodnutie v tejto časti bolo vydané orgánom, ktorý na jeho vydanie nemal právomoc a teda v tejto časti je nulitné, na ktorú skutočnosť je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti.

Je nepochybné, že aj rozhodnutie odvolacieho orgánu musí spĺňať **formálne a obsahové** náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku. V zmysle odseku 5 tohto ustanovenia sa v písomnom vyhotovení rozhodnutia uvedie orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať **úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby**. V konaní sa preukázalo, že v čase vydania rozhodnutia a jeho doručenia žalobcovi žalovaný dôsledne v súlade s citovaným ustanovením nepostupoval, jeho rozhodnutie neobsahovalo pečiatku priezviska a funkcie oprávnenej osoby pri jej podpise, ktoré predtlač na hlavičkovom papieri v plnej miere nenahrádza.

Vydaním viacerých navzájom podmienených rozhodnutí (bez odkladného účinku prípadného odvolania v zmysle § 83 zákona) v rovnakom čase, pri vydávaní ktorých služobné orgány dôsledne nerešpektovali oprávnenia účastníka správneho konania vyplývajúce zo Správneho poriadku, ktorého použitie zákon č. 346/2005 Z.z. vyžadoval, v kumulácii s ďalšími vytýkanými formálno-procesnými pochybeniami služobných orgánov vyvolalo situáciu, v ktorej právne postavenie žalobcu bolo neprehľadné a neisté, čo podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnej miere odôvodňuje záver o nezákonnosti postupu dotknutých služobných orgánov v predmetnej veci a nezákonnosti napadnutých rozhodnutí odôvodňujúcej ich zrušenie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutia žalovaného oboch stupňov podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania odvolací vychádzal z § 151 ods. 1, 2, § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c OSP a náhradu trov právneho zastúpenia, keďže iné trovy žalobcovi nevznikli, nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. októbra 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová